

Ο ΠΑΛΑΙΟΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ 2 ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Για τὸν ἀστὸ πρὸύχοντα τοῦ 19ου αἰῶνα ὁ τόπος τῶν πολιτικῶν ἀνταγωνισμῶν, ὅπου σέ ἐλεύθερη καὶ χωρὶς περιορισμὸ συζήτησι καθοριζόταν ἢ πιὸ συμφέρουσα γιὰ τὸ σύνολο λύση, ἦταν ἡ Βουλὴ. Ὁ ἀστὸς πρὸύχοντας παράβλεπε ὅτι καθοριστικοὶ γιὰ τὴν πολιτικὴ ἐξέλιξη εἶναι οἱ ἀνταγωνισμοὶ καὶ οἱ συγκρούσεις τῶν τάξεων καὶ τῶν ὁμάδων συμφερόντων ἔξω ἀπὸ τὴ Βουλὴ. Ὁ σημερινὸς παλαιοκομματικὸς ἀκολουθεῖ τὴν ἴδια ἄποψη. Ἡ πολιτικὴ διάπλωση περιορίζεται στὴν ἀντιπαράθεσι στὴ Βουλὴ. Εἶναι ἐπόμενα δὺσπιστος ἀπέναντι σὲ πλατύτερες

κινητοποιήσεις ἢ ἐξωκοινοβουλευτικὲς μορφὲς ἀγῶνα, ὅπως ἦταν π.χ. ὁ «ἀνένδοτος» τῆς Ἐνωσις Κέντρου μετὰ τὶς ἐκλογὲς τοῦ 1961. Δύσκολα συμμετέχει σὲ δια-

Τοῦ Κ. ΣΗΜΙΤΗ Καθηγητῆ Παντείου

φωτιστικὲς ἐκστρατεῖες στὰ χωρὶς ἢ διαργανώνει συνδικαλιστικὸς ἀγῶνες.

Ὁ ἀστὸς πρὸύχοντας ἐκπροσωποῦσε στὴ Βουλὴ τοὺς ψηφοφόρους τῆς περιφερείας τοὺς συσπει-

ρωμένους στὸν προσωπικὸ πέλατι σκό του μηχανισμὸ. Ὁ σημερινὸς παλαιοκομματικὸς βλέπει ἐπίσης τὸν ἑαυτὸ του ὡς ἐκπρόσωπο τοπικῶν συμφερόντων καὶ εἰδικῶν ὁμάδων. Ἐλάχιστα συνειδητοποιεῖ ὅτι ἀνήκει σ' ἐνα πλατύτερο κοινωνικὸ σχηματισμὸ καὶ ὅτι πρέπει νὰ ὑποχωρεῖ νὰ συμβιδάζεται ἢ καὶ νὰ μὴ προωθεῖ ἀπόψεις ποὺ δὲν ἐντάσσονται στὶς συνολικὲς ἐπιδιώξεις τῆς παράταξής του. Οἱ βουλευτὲς τῆς Κρήτης συγκρούονται μὲ πάθος γιὰ τὸν τόπο ποὺ θὰ λειτουργήσῃ τὸ πανεπιστήμιο μὲ ἀποτέλεσμα τὸν παράλογο κατακερματισμὸ τῶν σχολῶν σὲ διάφορες

πόλεις. Ὁ πολιτευτὴς πρόεδρος ἑνὸς σωματείου ἢ συλλόγου διαμαρτύρεται ἐντονότατα γιὰ τὴν πιθανὴ κατάργησι τῶν ἀδικαιολογητῶν προνομίων τῶν μελῶν του. Συνέπεια τῆς στάσης αὐτῆς τῶν παλαιοκομματικῶν εἶναι τὸ κόμμα νὰ θεωρεῖται μηχανισμὸς γιὰ τὴν ἱκανοποίησι ἢ προάσπισι τῶν ἐπιμέρους ἐπιδιώξεων διαφόρων ὁμάδων συμφερόντων. Τὰ αἰτήματα τῆς κάθε «συμπαθοῦς» τάξεως γίνονται ἀποδεκτὰ καὶ προβάλλονται ἀπὸ ὅλους τοὺς πολιτευτὲς, ποὺ ἀδιαφοροῦν ἂν εἶναι παράλογα, ἐπιτείνουν τὸ χάος τῶν ἀλληλοσυ-

(Συνέχεια στὴ σελ. 4)

